

været større. Det forekommer mig derfor, at disse Indvendinger ikke have saa stor Betydning, saafremt naturligtvis Statskassen kan bære Udgifterne, thi naar Udrustningerne blive noget større, vil der derved for Befalingsmændene vistnok vindes ikke ubetydeligt. Der er med Hensyn til den Form, der er sat for Udrustningernes Barighed, i det andet Thing gjort nogle Indvendinger paa Grund af, at der er sat et Maximum af Tid i Stedet for et Minimum af Tid. Man maa imidlertid erindre, at Udrustningernes Barighed altid er afhængig af Bevillingernes Størrelse, saa at i hvert Tilfælde Udrustningernes Størrelse er afhængig af, hvad Marineministeren og Rigsdagen blive enige om, og da hidtil bestandig, saa vidt jeg ser, Marineministeren har været tilfreds med Bevillingerne til Søudrustningerne, tror jeg ikke, at der er nogen Grund til at antage, at Rigsdagen skulde formindste Udrustningerne saaledes, at de skulde blive utilfredsstillende. Jeg har derfor ganske kunnet slutte mig til det Andringsforslag, som ifjor blev foreslaaet i denne Retning af det andet Thing. Det andet Punkt, som den erede Minister anførte, angik Henlæggelsen af Søforterne under Marinen. Dette forekommer mig at være et meget væsentligt Punkt. For mig staar det som et saa væsentligt Punkt, at jeg vanskelig vil kunne give en Lov om Søværnet min Stemme, saafremt ikke Forterne blive henlagte under Marinen. Det, der i denne Sag staar for mig som Hovedsagen, er, at ved et Forsvar af Kjøbenhavn Ansvaret og Kommandoen lægges paa samme Haand. Det forekommer mig, at det er det væsentligste Punkt, naar Talen er om Forsvaret af Kjøbenhavn, at det er En, som har Kommandoen, og at det er den Samme, som har Ansvaret, En altsaa, som baade Hær og Flaade skal lyde, og det forekommer mig da at være det ene Naturlige at lægge Forterne under Marinen, i det Mindste saalange vi ikke have andre Søforter end dem, vi nu have, og saalange Søforternes Betydning dog kun kan være underordnet imod Flaaden og de dermed i Forbindelse staaende Søminer. Det synes mig, at der saalenge ikke kan være Tale om at henlægge Kommandoen over Forterne under Søen, men at den maa være der, hvor den væsentligste Del af Forsvaret falder. Jeg kan ikke forstaa, hvis der skulde indtræffe ulykkelige Begivenheder, hvorledes Ansvaret derfor da skulde kunne deles, og hvorledes man skulde kunne faae bestemt, hvem der har Brøden, om det er Flaaden eller Søen, naar de ikke have virket godt i Forning. Dertil kommer, at Forsvaret fra Forterne er et Forsvar mod en Flaade. Det forekommer mig derfor, at det maa være af væsentlig Betydning, at Befalingspersonalet kjender, ikke alene hvor de saarbare Steder ere paa Skibene, thi det kan vistnok temmelig let læres, men ogsaa at Befalingspersonalet kjender, hvorledes en Flaade manøvrerer, saa at de kunne slutte sig til af en Manøvre, hvilken Indslydselse

den maa have paa den næste, og dette maa have Betydning ikke alene med Hensyn til den fjendtlige Flaade, men ogsaa med Hensyn til vor egen Flaade, for at det kan være klart paa Forterne, hvad det egentlig er, vor Flaade vil gjøre i hvert givet Dieblif. Der er blevet indvendt herimod, at Flaadens Officerspersonale ikke havde den artilleristiske Dygtighed som Artilleriet ved Søen. Det er Noget, som jeg er altså lidt sagtyndig til at bedømme; men jeg har høvt den Tro, at den artilleristiske Dygtighed var en væsentlig Betingelse for en dygtig Søofficer, og at det derfor ogsaa maatte være muligt for Søofficerer at kunne lægge sig efter Artillerividenskaben paa en saadan Maade, at de naaede op til det samme Punkt, som Søens Officerer. Disse to Punkter, som jeg nu har fremsørt, anser jeg for de væsentligste, og jeg tror ogsaa, at Ministeren efter sine Udtalelser i Vinter anser dem for at være de væsentligste. Han anførte imidlertid endnu et Par Punkter. Det ene angik Kammerne ved Flaaden. Jeg har nu den Tro, at det egentlig ikke er let muligt at fastsætte Kammerne ved Flaaden for Diebliffet. Som bekendt, er Materiellet ikke blevet forøget i de senere Aar; man har jo Haab om, at der snart skal komme en Tid, hvor der kan blive anvendt overordentlige Udgifter paa Materiellet, og i det Dieblif det sker, og Materiellet altsaa bliver forøget, vil der selvfølgelig ogsaa kræves større Kammer; men som Materiellet nu er, tror jeg ikke, at der har været Grund til at forøge Kammerne paa den Maade, som den erede Minister har foreslaaet. Saa vidt jeg har kunnet følge Materiellets Udvikling, er det snarere blevet formindsket end forøget siden 1868. Der er tre af de større Skibe, som ere bleve udrangerede, og hvis jeg ikke feiler, er det Pantserfregatten Dannebrog, Linieskibet Stjold og Fregatten Jordenkjoib, og jeg tør vel ogsaa antage, at der i det Mindste er et af Skibene, som end ønskes udrangeret, siden der er blevet gjort Forsøg paa at følge det. Hvad der er tilkommet, er jo mindre Skibe; det er vistnok kun Pantserbatterierne. Gorm og Odin, Skonnerten St. Thomas og nogle Kanonbaade. Paa en Tid, hvor Materiellet saaledes er i Udvikling, tror jeg, det er vanskeligt at fastsætte Personalet, og der er derfor vistnok ikke for Tiden nogen Grund til at komme frem med en Ordning deraf. Forsaavidt jeg ibrigt har kunnet regne efter, er der i det Forslag, Folkethinget er fremkommet med, dog en lille Forøgelse, nemlig en Kommandør, og fire Premierlieutenanter mere, end der er i Loven af 1868, plus det Personale, som skal komme til, naar Søforterne blive henlagte under Søværnet, og det Befalingsmandskab, som er ved Søminetjenesten. Derimod er der en enkelt Post, jeg ønsker at nævne, og det er, at der i Ministerens Forslag er opsørt 2 Admiraler, af hvilke den ene skulde være Chef for Bærstet. Jeg